

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5To/10/2017
Identifikačné číslo spisu:	9517100213
Dátum vydania rozhodnutia:	18.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9517100213.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému U. I. pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 18. januára 2018 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 9. novembra 2017, sp. zn. BB-5T/11/2017, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje v oslobodzujúcej časti vo vzťahu k obžalovanému U. I..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného U. I. vracia samosudcovi Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len samosudcu Špecializovaného trestného súdu) z 9. novembra 2017, sp. zn. BB-5T/11/2017, bol obžalovaný O. Q. uznaný za vinného z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 30. marca 2017 v čase od 11.31 hod. do 11.40 hod. na hraničnom prechode vo Veľkých Slemenciach ponúkol referentovi Odboru hraničnej kontroly PZ Veľké Slemence npráp. W. C., nar. XX. C. XXXX, finančný úplatok vo výške 400,- Eur za to, že npráp. W. C. ako príslušník PZ umožní U. I. po dobu dvoch hodín nerušený prejazd autom z dôvodu neodhalenia páchania nelegálnej činnosti - pašovania tovaru z Ukrajiny, a to po hrádzi rieky Latorica, ktorá vedie od štátnej hranice s Ukrajinou.

Za to mu uložil podľa § 333 ods. 2 Tr. zák. a § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon podľa §§ 49 ods. 1 a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Súčasne mu uložil podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. aj trest

zákazu činnosti - výkonu zamestnania, povolania alebo funkcie v orgánoch verejnej moci na dobu 5 (päť) rokov.

Naproti tomu obžalovaného U. I. podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátorky) z 19. októbra 2017, sp. zn. VII/1 Gv 56/17/1000, pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 30. marca 2017 v čase od 06.55 hod. do 08.51 hod. telefonicky požiadal ppráp. O. Q., aby ponúkol referentovi Odboru hraničnej kontroly PZ Veľké Slemence npráp. W. C., nar. XX. C. XXXX, finančný úplatok vo výške 400,- Eur za to, že npráp. W. C. ako príslušník PZ umožní U. I. po dobu dvoch hodín nerušený prejazd autom z dôvodu neodhalenia páchania nelegálnej činnosti - pašovania tovaru z Ukrajiny, a to po hrádzi rieky Latorica, ktorá vedie od štátnej hranice s Ukrajinou,

oslobodil,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala prokurátorka odvolanie v oslobodzujúcej časti vo vzťahu k obžalovanému U. I.. Rozsudok v odsudzujúcej časti vo vzťahu k obžalovanému O. Q. nadobudol právoplatnosť.

Prokurátorka v písomnom odôvodnení podaného odvolania sa nestotožnila s právnym názorom samosudcu Špecializovaného trestného súdu, že vo veci vzhľadom na stav dôkaznej núdze na strane obžaloby bol povinný aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného U. I. pre existujúce pochybnosti spod obžaloby pre žalovaný skutok oslobodiť. V tomto smere dospela k záveru, že konajúci samosudca sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. V tejto súvislosti predovšetkým poukázala na skutočnosť, že pri hodnotení hodnovernosti výpovedí obidvoch obžalovaných samosudca Špecializovaného trestného súdu nevzal do úvahy celé množstvo väčších aj menších detailov, ktoré sami o sebe ako aj vo svojom súhrne svedčia pre záver, že tvrdenia obžalovaného O. Q. sa zakladajú na pravde.

Prokurátorka argumentovala tým, že tento obžalovaný už v prípravnom konaní vypovedal spontánne a o všetkých skutočnostiach, o ktorých mal vedomosť. Pritom jeho výpovede sú podporené všetkými výsluchmi svedkov a rovnako tak ostatnými dôkazmi, s ktorými sa v plnom rozsahu zhodujú.

Naproti tomu v prípade obžalovaného U. I. prokurátorka poukázala na fakt, že tento od počiatku v rámci svojej obhajoby taktizoval a túto počas celého doterajšieho konania len prispôboval dôkaznej situácii, pričom v tomto smere dala do pozornosti odvolacieho súdu celý rad takýchto jeho postupov. Vo svojom závere s poukazom na vyššie uvedené v podstate zhrnula, že všetky obhajobné tvrdenia obžalovaného U. I. sú nelogické a navzájom si odporujúce. V neposlednom rade poukázala aj na jeho kriminálnu minulosť, ktorá svedčí pre záver, že zdrojom jeho obživy je páchanie trestnej činnosti.

Na podklade týchto dôvodov sa prokurátorka podaným odvolaním domáhala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. v tejto časti zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec proti obžalovanému U. I. vrátil samosudcovi Špecializovaného trestného súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátorky sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril aj obžalovaný U. I.. V písomnom vyjadrení z 10. decembra 2017 v podstate v plnom rozsahu zopakoval svoju obhajobnú argumentáciu zo súdneho konania založenú na tvrdení, že obžalovaný O. Q. sa nachádzal v stave veľkej finančnej tiesne, ktorá okolnosť ho viedla k pašovaniu tovaru na vlastnú päsť bez akejkoľvek spolupráce s jeho osobou. Podľa jeho názoru závery prokurátorky sú len v rovine pravdepodobnosti, ktoré vzbudzujú reálne pochybnosti a ktoré konajúci samosudca správne vyhodnotil v jeho prospech.

Z týchto dôvodov preto obžalovaný U. I. navrhol odvolanie prokurátorky podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 317 ods. 3 Tr. por. ak bola odvolaním napadnutá časť rozsudku týkajúca sa len niektorej z viacerých osôb, o ktorých bolo rozhodnuté tým istým rozsudkom, preskúma odvolací súd podľa odseku 1 len tú časť rozsudku a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka tejto osoby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovaných ustanoveniach zistil, že odvolanie proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výroku, proti ktorému odvolanie podať mohla a urobila tak v lehote ustanovenej v zákone, pričom odvolanie prokurátorky je v celom rozsahu dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe takto vykonaného prieskumu zistil, že záver samosudcu Špecializovaného trestného súdu o nevine obžalovaného U. I. je nezákonný pre prítomné chyby rozsudku v dôsledku toho, že samosudca Špecializovaného trestného súdu sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.) a vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení oslobodzujúceho výroku, na objasnenie ktorého treba vykonať ďalšie dôkazy (§ 321 ods. 1 písm. c) Tr. zák.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací všeobecne považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., tzn. že ich hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným v úvahu prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu chybu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v posudzovanej veci však zistil, že samosudca Špecializovaného trestného súdu ako súd prvého stupňa jednak nevyhodnotil všetky doposiaľ známe okolnosti prípadu a jednak neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia.

V prvom rade Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné zdôrazniť, že dedukovať iné závery, než aké logicky vyplývajú z doposiaľ vykonaných výpovedí obžalovaných aj v kontexte iných nepriamych dôkazov na seba nadväzujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich, môže len samotný obžalovaný U. I. majúci právo brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný a samozrejme jeho zvolený obhajca, ale nikto iný, pokiaľ by nechcel prísť do rozporu s pravidlami logického úsudku a vyvodzovania.

V druhom rade odvolací senát 5T Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že tu nie je na to, aby Špecializovanému trestnému súdu takmer opakovane robil analytický rozbor dôkaznej situácie vo veci, ktorá je z pohľadu zabezpečených dôkazov a ich logického hodnotenia v stave nevyvolávajúcom rozumné pochybnosti.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Pokiaľ ide o záver samosudcu Špecializovaného trestného súdu, ktorý po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že výpovede ani jedného z obžalovaných (Q. a I.) nemožno hodnotiť ako hodnoverné, Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné:

Pre záver o hodnovernosti obvineného nestačí, že obžalovaný zotrúva na svojej výpovedi a že obsah svojej predchádzajúcej výpovede potvrdil i po konfrontácii s iným spoluobžalovaným. Hodnotenie dôkazu podľa § 2 ods. 12 Tr. por. musí súd prevádzať tak, že uváži všetky okolnosti prípadu i v ich súhrne, teda skúma, či výpoveď obžalovaného je logická, či sa obžalovaný prípadne aj v okolnostiach menej podstatných neodchyľuje od svojej predchádzajúcej výpovede, pričom v prípade odchýlok musí súd dotazom zistiť, prečo k nim vo výpovedi obžalovaného dochádza. Pri hodnotení tohto dôkazu potom vychádza z celej výpovede obžalovaného, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z vysvetlení, prečo k týmto rozdielom došlo. Aby mohol spoľahlivo dôkaz zhodnotiť, musí vziať do úvahy i dôkazy ostatné, posúdiť prípadné rozpory medzi nimi, skúmať, prečo k nim dochádza a jedine takto môže získať bezpečný základ pre skutkové zistenia a pre záver o vine obžalovaného.

Samosudca Špecializovaného trestného súdu sa týmto postupom vôbec neriadil, nakoľko v opačnom prípade by musel vziať do úvahy nasledovné:

a) výpovede obžalovaného U. I.

- pri svojej prvej výpovedi 26. apríla 2017 odmietol vypovedať;

- pri svojej druhej výpovedi 30. júna 2017 uviedol, že „pozná človeka z videozáznamu z 10. apríla 2017 (Q.), keďže býva v T. na D. ulici a keď fajčil na balkóne, videl ho vonku pobeťovať“ (prítom išlo o príbuzného, s ktorým sa poznali od detstva) - inak tvrdí, že to nie je on, o kom hovoria policajti;

- pri svojej tretej výpovedi 4. júla 2017 sa len oboznámil s prepismi SMS a na jeho žiadosť mu bol prehraný hovor z 12. apríla 2017 o 12.27 hod.;

- na rovnakej argumentácii zotrval aj pri výpovedi v rámci rozhodovania o väzbe 18. augusta 2017;

- obžalovaný U. I. až po kompletnom oboznámení sa s dôkaznou situáciou v rámci svojej piatej výpovedi zo 4. októbra 2017 prišiel s vlastnou verziou založenou na tvrdení, že sa stal obeťou hry spoluobžalovaného O. Q., ktorý vo vlastnej réžii chcel realizovať pašovanie tovaru cez hranice s Ukrajinou a podplácanie policajta W. C. s cieľom splatiť svoje dlhy;

- na tejto verzii potom už zotrval aj počas hlavného pojednávania a konfrontácie so spoluobžalovaným O. Q.;

b) výpovede obžalovaného O. Q.

- obžalovaný O. Q. po vznesení obvinenia hneď pri svojom prvom výsluchu 20. apríla 2017 sa k trestnej činnosti v plnom rozsahu priznal a detailne popísal mieru svojho zavinenia;

- už pri svojom prvom výsluchu potvrdil, že iniciátorom podplatenia policajta W. C. bol práve spoluobžalovaný U. I., ktorého predtým tento policajt kontroloval a ktorý si tým chcel zabezpečiť po dohodnutú dobu nerušený prechod štátnej hranice za účelom pašovania tovaru z Ukrajiny;

- v tejto výpovedi podrobne opísal telefonát spoluobžalovaného U. I. z 30. marca 2017, v ktorom tento poskytol opis hliadky, ktorá ho na hrádzi kontrolovala, na podklade ktorého stotožnil policajta W. C.;

- na požiadanie spoluobžalovaného U. I. potom ešte v ten deň kontaktoval policajta W. C. a ponúkol mu

úplatok 400,-Eur, resp. až 1.000,-Eur z dôvodu vyššie uvedeného, pričom o výsledku stretnutia obžalovaného U. I. spätne telefonicky informoval;

- následne vydal telefón, prostredníctvom ktorého prebiehala jeho komunikácia so spoluobžalovaným U. I.;

- na tejto výpovedi zotrval počas celého prípravného a súdneho konania, vrátane konfrontácie so spoluobžalovaným U. I.;

c) hodnotenie výpovedí obžalovaných samých o sebe a v súhrne s ostatnými dôkazmi

- predovšetkým treba vziať do úvahy, že v prípade obžalovaného U. I. napriek tomu, že predchádzajúce odsúdenia s výnimkou ostatného má zahladené, ide o osobu opakovane páchajúcu trestnú činnosť tak násilného ako aj majetkového charakteru, v ostatnom prípade ide o odsúdenie pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, pričom skúšobná doba podmieneného odsúdenia mu uplynie až 11. decembra 2018 a skutku v obžalobe sa mal dopustiť v dobe jej plynutia;

- rovnako v prípade ostatného odsúdenia treba vziať do úvahy, že obžalovaný U. I. osobe v postavení agenta Policajného zboru predal samopal zn. Tokarev a pištoľ zn. ČZ 50 za sumu 1.000,-Eur, ktoré prechovával neoprávnene;

- v prípade obžalovaného U. I. ide o osobu na invalidnom dôchodku, ktorá pri zadržení 26. apríla 2017 o 10.06 okrem iného disponovala finančnou hotovosťou vo výške 439,10 Eur a aj vizitkou JUDr. Petra Skalinu, koncipienta advokáta JUDr. Františka Hadušovského, ktorý ho neskôr zastupoval v konaní o návrhu na vzatie do väzby (tento dôkaz nebol na hlavnom pojednávaní vykonaný);

- z výpisu hovorov zabezpečeného vyšetrovateľom vyplýva, že práve obžalovaný U. I. telefonoval obžalovanému O. Q. 30. marca 2017 v čase od 07:59:56 v trvaní 164 sekúnd, ktorá okolnosť sa presne zhoduje s tvrdeniami spoluobžalovaného O. Q. a výpoveďami svedkov W. C. a Q. L.;

- z výpovede vyššie uvedených svedkov rovnako vyplýva, že to isté predmetné vozidlo, ktoré na hrádzi smerom na štátnu hranicu s Ukrajinou kontrolovali 30. marca 2017 v čase okolo 06.55 hod. a ktoré riadil obžalovaný U. I., fotograficky zaznamenali aj 26. marca 2017 vo vzdialenosti 400 - 500 metrov od štátnej hranice;

- z výpovede svedkov W. C. a Q. L. vyplýva, že vozidlo zn. Mitsubishi Pajero, zelenej farby, EČ: T., ktoré riadil obžalovaný U. I. a spolujazdcom bol Q.C., malo vybrané zadné sedadlá;

- z výpovede obžalovaného O. Q. vyplýva, že na podklade opisu poskytnutého spoluobžalovaným U. I. počas vyššie uvedeného hovoru stotožnil ako členov hliadky policajtov W. C. a Q. L.,

- z výpovede obžalovaného O. Q. vyplýva, že ešte v ten deň na požiadanie spoluobžalovaného U. I. kontaktoval policajta W. C., ktorému ponúkol v jeho mene úplatok vo výške 400 až 1000 Eur za nerušený prejazd cez štátnu hranicu vozidlom riadeným obžalovaným U. I. za účelom pašovania tovaru z Ukrajiny;

- uvedené tvrdenie potvrdzuje nielen svedok W. C., ale aj výpisy hovorov, ktoré dokumentujú komunikáciu obžalovaných navzájom v čase od 11:30:00 hod. do 11:54:39 s tým, že ako prvý telefonoval obžalovanému O. Q. obžalovaný U. I., a to v trvaní 49 sekúnd;

- v tejto súvislosti neušlo pozornosti odvolacieho senátu, že obžalovaný U. I. 30. marca 2017 z priestoru pri štátnej hranici s Ukrajinou veľmi intenzívne komunikoval ešte s osobou používajúcou mobilný telefón s číslom +XXXXXXXXXXXX, s ktorou v čase od 06:03:31 do 08:04:01 telefonoval 4-krát a naposledy

hneď po ukončení hovoru s obžalovaným O. Q., čo dokumentujú výpisy hovorov zabezpečených obhajcom obžalovaného U. I. (tento dôkaz nebol na hlavnom pojednávaní oboznámený);

- v kontexte týchto dôkazov bez rozumnej pochybnosti je možné dospieť k záveru, že výpoveď obžalovaného U. I. je nevierohodná;

- v tejto súvislosti treba dať do pozornosti, že obžalovaný U. I. v rámci svojej obhajoby majú už skúsenosti z predchádzajúcich trestných konaní od začiatku taktizoval, odmietol vypovedať, čakal na dôkazy, ktoré budú zabezpečené a až po oboznámení sa s výsledkami dokazovania predstrel svoju verziu;

- ním predložená verzia je už sama o sebe nelogická, a to z hľadiska časovej osi a z toho vyplývajúcich súvislostí týkajúcich sa jeho osoby, spôsobu jeho konania na štátnej hranici a ním zvolených a následne použitých prostriedkov;

- jeho verzia je v zrejmom rozpore s ďalšími dôkazmi, na ktoré bolo vyššie poukázané, a to hlavne s poukazom na výpoveď obžalovaného O. Q., ktorú naopak v kontexte všetkých týchto dôkazov treba hodnotiť ako vierohodnú;

- okolnosť zistenej motivácie konania obžalovaného O. Q. je z tohto pohľadu preto logická (pri korupcii iný dôvod ?!) a sám obžalovaný sa k nej priznal spôsobom, ktorý nevyvoláva žiadne pochybnosti.

Keďže samosudca Špecializovaného trestného súdu v prípade obžalovaného U. I. nevyhodnotil všetky okolnosti prípadu jednotlivo i v ich súhrne a neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové zistenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania prokurátorky podaného v jeho neprospech zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Rovnako zrušil rozsudok aj podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. vzhľadom na pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba vykonať ďalšie dôkazy, a to najmä tie, ktoré v prípravnom konaní boli zabezpečené a ktorých vykonanie samosudca Špecializovaného trestného súdu na hlavnom pojednávaní zamietol.

Ide najmä o obrazovo-zvukový záznam a jeho doslovný prepis zo stretnutí obžalovaného O. Q. a svedka - agenta W. C. z 10. a 11. apríla 2017. Mylne sa samosudca Špecializovaného trestného súdu domnieval, že „ide de facto o reprodukciu pôvodného vyjadrenia obžalovaného O. Q.“. Práve naopak, vyjadrenia obžalovaného O. Q. v jeho výpovediach sú reprodukciou uvedeného záznamu, ktorý doslova bez akýchkoľvek zásahov dokumentuje objektívnu a subjektívnu stránku konania vyššie uvedených osôb a následne objektivizuje okolnosti prípadu vo vzťahu k obžalovanému U. I..

V tejto súvislosti je len zarážajúca pasivita prokurátorky, ktorá sa uspokojila s oboznámením tohto prepisu len z č. l. 173 a netrvala na vykonaní tohto dôkazu ako celku. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že prokurátor na hlavnom pojednávaní nesie dôkazné bremeno, keďže toto má kontradiktórny charakter, a to aj vo vzťahu k odstraňovaniu rozporov podľa § 258 ods. 4 Tr. por.

Vyššie uvedené platí aj vo vzťahu k zápisnici o zadržení obžalovaného U. I.. Rovnako tak to platí aj vo vzťahu k výpisu hovorov a pripojeného CD na č. l. 294-300, ktorý zachytáva komunikáciu obžalovaného U. I. aj s osobou používajúcou mobilné číslo +XXXXXXXXXXXX. Samosudca Špecializovaného trestného súdu na hlavnom pojednávaní v rámci otázok kladených obžalovanému U. I. využil fakty vyplývajúce z tohto dôkazu bez toho, aby ho predtým oboznámil (č. l. 311).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaného U. I. podľa § 321 ods. 2 Tr. por., keďže odvolanie podané prokurátorkou v jeho neprospech bolo obmedzené len vo vzťahu k tejto osobe (§ 317 ods. 3 Tr. por.).

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. potom Najvyšší súd Slovenskej republiky trestnú vec obžalovaného U. I. vrátil samosudcovi Špecializovaného trestného súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom tento bude vysloveným právnym názorom podľa § 327 ods. 1 Tr. por. viazaný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.